

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind exercitarea profesiei de bonă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege reglementează exercitarea profesiei de bonă în scopul asigurării serviciilor specializate de îngrijire și supraveghere a copilului.

Art. 2. – Exercitarea profesiei de bonă se realizează conform următoarelor principii:

- a) respectarea și promovarea cu prioritate a interesului superior al copilului;
- b) egalitatea șanselor și nediscriminarea;
- c) primordialitatea responsabilității reprezentantului legal al copilului cu privire la respectarea și garantarea drepturilor copilului;
- d) asigurarea unei îngrijiri individualizate și personalizate pentru fiecare copil;
- e) respectarea demnității copilului;

f) ascultarea opiniei copilului și luarea în considerare a acesteia, ținând cont de vârsta și de gradul său de maturitate.

Art. 3. – Beneficiarul serviciilor de îngrijire și supraveghere oferite de bonă este copilul care necesită supraveghere și îngrijire pe timpul zilei.

Art. 4. – În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *bonă* – persoana fizică, cetățean român sau străin, cu domiciliul sau reședința legală în România, calificată potrivit prevederilor legale să desfășoare servicii de îngrijire și supraveghere a copilului;

b) *copil* – persoana care nu a împlinit vârsta de 18 ani și care nu a dobândit capacitatea deplină de exercițiu, potrivit legii;

c) *domiciliul/reședința copilului* – locul unde reprezentantul legal al copilului la care acesta locuiește în mod statornic sau locul unde reprezentantul legal al copilului declară că își are locuința principală/secundară;

d) *domiciliul/reședința bonei* – locul unde aceasta declară că își are locuința principală/secundară conform Codului Civil;

e) *servicii de îngrijire și supraveghere a copilului* – servicii instructiv – educative prin care se asigură îngrijirea, creșterea, protecția, educația și învățarea copilului, folosind metode variate și alternative de educare și asistare a copilului.

CAPITOLUL II

Exercitarea profesiei de bonă

Art. 5. – (1) Poate exercita profesia de bonă orice persoană fizică dacă îndeplinește următoarele condiții:

a) este cetățean român sau străin cu domiciliul/reședința, de regulă, în aceeași localitate cu domiciliul/reședința copilului;

b) este cetățean străin cu drept de muncă în România și posedă un titlu oficial de calificare recunoscut sau echivalat pentru profesia de bonă;

c) are capacitate deplină de exercițiu, în condițiile legii;

d) este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei; îndeplinirea acestei condiții se dovedește cu certificat medical eliberat în condițiile legii;

e) este aptă din punct de vedere psihologic; îndeplinirea acestei condiții se dovedește cu raportul de evaluare eliberat în condițiile legii;

f) nu are antecedente penale, cu excepția faptelor săvârșite din culpă, dovedite prin certificat de cazier judiciar.

(2) Prin *titlu oficial de calificare a bonelor* se înțelege:

a) certificatul obținut în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.129/2000 privind formarea profesională a adulților, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 375/2002, republicată;

b) diploma, certificatul sau un alt titlu de bonă, recunoscute ori echivalate în conformitate cu prevederile Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Documentele care atestă îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. d) - f) se actualizează anual.

Art. 6. – Exerțitarea profesiei de bonă nu poate fi realizată de o persoană dacă:

a) locuiește împreună cu alte persoane care au suferit o condamnare penală definitivă, cu excepția celor care au săvârșit fapte penale din culpă, conform declarației pe propria răspundere, în situația în care îngrijirea copilului are loc la domiciliul/reședința bonei;

b) este decăzută din drepturile părintești prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă sau i-au fost interzise drepturile părintești ca pedeapsă complementară;

c) suferă de boli cronice transmisibile;

d) membrii de familie sau alte persoane care locuiesc cu aceasta suferă de boli cronice transmisibile, în situația în care îngrijirea copilului are loc la domiciliul/reședința bonei;

e) este dependentă de substanțe psihotrope sau stupefiante și/sau plante ori substanțe cu proprietăți psihoactive; prevederile se aplică și pentru membrii de familie sau alte persoane care locuiesc cu aceasta, în situația în care îngrijirea copilului are loc la domiciliul/reședința bonei;

f) i-a fost retras atestatul de asistent maternal.

Art. 7. – Exercițarea profesiei de bonă se poate realiza, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 5 alin. (1) și (3), prin:

a) furnizarea serviciilor în baza unui contract individual de muncă încheiat între bonă și o persoană juridică;

b) desfășurarea activității bonei ca persoană fizică autorizată în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. – (1) În desfășurarea activității, bona îndeplinește, cel puțin, următoarele atribuții:

a) îngrijirea și supravegherea copilului;

b) hrănirea copilului;

c) acordarea primului ajutor în caz de îmbolnăvire/accidentare a copilului;

d) informarea reprezentantului legal al copilului cu privire la evoluția acestuia, precum și informarea de urgență a angajatorului referitor la apariția unor situații deosebite cu privire la copil;

e) însoțirea copilului la activități recreative, culturale, artistice, sportive și școlare proprii vârstei sau sprijinirea acestuia pentru desfășurarea unor asemenea activități, precum și realizarea de activități de educare și dezvoltare a deprinderilor de viață independentă;

f) alte atribuții convenite prin contract.

(2) Atribuțiile prevăzute la alin. (1) sunt exercitate în baza unui plan de activități, stabilit de comun acord cu reprezentantul legal al copilului, în funcție de nevoile copilului și ale familiei acestuia.

(3) Modelul planului de activități prevăzut la alin. (2) va fi stabilit prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi și va fi anexă la contractul individual de muncă/contractul de prestări servicii.

Art. 9. – Bona pierde calitatea de a profesa și de a desfășura activități de îngrijire și supraveghere a copilului în următoarele situații:

a) în cazul în care nu mai este îndeplinită una dintre condițiile prevăzute la art. 5 alin. (1);

b) nu sunt respectate prevederile art. 5 alin. (3);

c) intervine una dintre situațiile prevăzute la art. 6.

CAPITOLUL III

Răspundere, monitorizare și control

Art. 10. – (1) Bona răspunde disciplinar, contravențional, civil și penal, după caz, potrivit legii.

(2) În situația în care bona este organizată ca persoană fizică autorizată răspunde, pentru nerespectarea condițiilor contractuale, contravențional, civil și penal, după caz, potrivit legii.

(3) Constatarea abaterii disciplinare, cercetarea acesteia și sancțiunile disciplinare sunt prevăzute în normele de aplicare a prezentei legi.

Art. 11. – (1) Monitorizarea activității bonei este realizată de către angajator, în baza contractului individual de muncă încheiat între cele două părți.

(2) Monitorizarea activității bonei, în situația în care aceasta este organizată ca persoană fizică autorizată, se realizează în baza contractului de prestări servicii încheiat între reprezentantul legal al copilului și persoana fizică autorizată.

(3) Modelul contractului de prestări servicii prevăzut la alin. (2) va fi stabilit prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

Art. 12. – Controlul privind îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 5, precum și controlul privind calitatea serviciilor de îngrijire și supraveghere a copilului exercitate de bonă, se realizează de către instituțiile cu atribuții de control al calității în domeniul serviciilor sociale.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 13. – Prevederile prezentei legi se completează cu dispozițiile:

a) Legii nr. 53/2003 – Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008, cu modificările și completările ulterioare;

c) Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată;

d) Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările ulterioare;

e) Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare;

f) Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare;

g) Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

Art. 14. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) În termenul prevăzut la alin. (1) Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice elaborează normele metodologice de aplicare, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE
SENATULUI

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București,
Nr.